

Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił do ponownego rozpoznania niekorzystny dla konsumenta wyrok w sprawie frankowej

Opublikowano: 27 grudnia 2018 • Autor: Anna Porebska APR

27 grudnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uwzględnił apelację wniesioną przez kredytobiorcę występującego po stronie powodowej i uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydział Cywilny, oddalający powództwo o zwrot nienależnego świadczenia spełnionego na podstawie umowy o kredyt hipoteczny waloryzowany kursem CHF. Sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd I [...]

27 grudnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uwzględnił apelację wniesioną przez

kredytobiorcę występującego po stronie powodowej i uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, I Wydział Cywilny, oddalający powództwo o zwrot nienależnego świadczenia spełnionego na podstawie umowy o kredyt hipoteczny waloryzowany kursem CHF. Sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania.

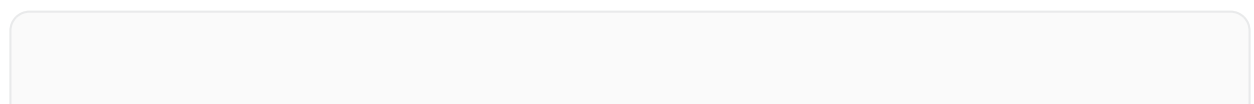
Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd I instancji w wyniku błędnej wykładni art. 385¹ KC nie rozpoznał istoty sprawy w zakresie skutków zamieszczenia w umowie z konsumentem niedozwolonych postanowień umownych. Skutkiem przewidzianym przepisami polskiego prawa i dyrektywy nr 93/13/EWG jest wyeliminowanie niedozwolonych postanowień z umowy, a następnie dokonanie oceny, czy umowa może dalej obowiązywać w takim kształcie. Sąd I instancji uchylił się od oceny naruszenia dobrych obyczajów i interesów konsumenta, a także pozostawił zakwestionowane postanowienia umowy w mocy, powołując się na art. 354 KC.

W ustnych motywach do wyroku z 27 grudnia 2018 r. Sąd Apelacyjny wskazał na konieczność uwzględnienia przepisów oraz celów dyrektywy unijnej (motyw 16), a także orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE wydanego w takich sprawach jak C-26/13 czy C-186/16. Dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie będzie miało również orzeczenie TSUE wydane na podstawie pytań prejudycjalnych zadanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie (C-260/18 Dziubak).

W uchylonym wyroku Sąd I instancji bezzasadnie skupił się na sposobie wykonywania umowy, zamiast na okolicznościach z chwili jej zawierania. W tym zakresie Sąd Apelacyjny odniósł się do wskazówek zawartych w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2018 r., gdzie wskazano, że oceny, czy postanowienie umowne jest niedozwolone dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy. Sąd Okręgowy nie mógł zatem przerzucać na Powoda ciężaru wykazywania, czy stosowane przez Pozwaną Bank kursy walut we własnych tabelach kursowych mają charakter rynkowy.

Sądowi, który będzie ponownie rozpoznawał sprawę, Sąd Apelacyjny zalecił również przeprowadzenie postępowania dowodowego co do wysokości dochodzonego roszczenia.

Powoda w sprawie reprezentują adw. Anna Porębska oraz r.pr. Wojciech Roślowski.

Anna Porebska APR

27 grudnia 2018